

Radikal Ungdoms Landsforbund
Nørregade 28
1165 København K
(01) 11 35 11

Radikal Ungdoms mundtlige beretning på Det radikale Venstres landsmøde den 28.-29 august 1976 i Ålborghallen.

I det forløbne år har Radikal Ungdom intensiveret kræfterne om to hovedaktiviteter: Bevarelsen af Fristaden Christiania og modstanden mod atomkraft.

Vi har heldigvis ikke stået alene med disse aktiviteter. Begge sager må i høj grad siges at have skabt folkeligt engagement, ja ligefrem skabt folkelige rørelser, som RU opfatter sig som en del af. Det er sager, som dybt har rørt en stor del af det danske folk.

For RU er det vigtigt og nødvendigt at være en del af græsrodderne, idet vi anser dette arbejde for at være af langt væsentligere betydning end det parlamentsfikserede arbejde.

Eller sagt på en anden måde. Hvis det vi beskæftiger os med ikke kan sættes direkte i forhold til det enkelte menneske, så har det mistet sin betydning i vore bestræbelser på at realisere et radikalt samfund.

Ofte forekommer det os, at det parlamentsfikserede arbejde i for høj grad er et spørgsmål om at føre en politik, der fratager eller i hvert fald undertrykker menneskets rettigheder og udfoldelsesmuligheder.

Det er ikke fra folketinget, der kommer nytænkning. Her er man i for høj grad groet fast i systemet. Man lapper lidt hist og lidt pist, men foretager sig ikke noget, når det gælder om at ændre de grundlæggende præmisser, der har gjort, at dagens samfund er præget af social og økonomisk ulighed, og som er fremmedgørende og undertrykkende overfor det enkelte menneske.

Nytænkningen og initiativerne til en samfundsreform må og skal komme fra folket. Netop derfor har de sidste års folkelige rørelser været af stor betydning for RU's arbejde og holdning.

Vi tror, det er tiden, hvor vi må nydefinere politisk arbejde til at omfatte langt mere end partipolitik, Christiansborg og til nøds kom-

munerne og amterne. Politik er alt, hvad der foregår omkring os, og hvad vi foretager os i det daglige.

Uden denne erkendelse lader det sig næppe gøre at ændre grundlæggende på samfundsstrukturen, og det mener vi er en nødvendighed. Det er vigtigt, at samfundet opbygges med udgangspunkt i mennesket og i økologien. Ud fra denne målsætning formulerer RU sine ønsker til den fremtidige samfundsudvikling.

Det enkelte menneske må sikres mulighed for fri udfoldelse af fantasi og skabende evner. Det vi dybest set arbejder for er en frigørelse af mennesket. Frigørelse fra undertrykkende og formynderiske kræfter. Frigørelse til at realisere sig selv og til at indrette sin tilværelse på egne præmisser. Altså et brud med eksisterende normer og fordomme. Vi ønsker en accept af hvert enkelt menneske og et opgør med tendensen til at definere nogle som normale og andre som unormale.

Men for at opnå en fuldstændig frigørelse er det nødvendigt med en lighedspolitik, der sikrer alle de samme kår som udgangspunkt for deres virke. Denne lighedspolitik skal sikre, at den enkeltes handlinger aldrig skader fællesskabet, men snarere fremmer fællesskabet. Konkurrence- og profitbegrebet må afskaffes.

Økologien er noget helt fundamentalt i et radikalt samfund. Der grove rovdrift på jordens ressourcer har skabt enorme sociale og miljømæssige problemer og har været medvirkende til at øge udviklingskløften mellem fattige og rige lande.

Et nyt samfund må opbygges med global ansvarlighed og solidaritet overfor den økologiske balance og en erkendelse af snævre grænser for vækst. Dette må medføre en nytænkning, især når det drejer sig om den teknologiske udvikling, da det hovedsageligt er den, der har bidraget til udpiningen af ressourcerne.

Som konsekvens heraf er det nødvendigt at udvikle en alternativ, en ny teknologi, der bygger på de håndværksmæssige produktionsformer. Denne teknologi er langt mindre energikrævende og er dermed ressourcervenlig. Samtidig er det en menneskelig teknologi, der afskaffer det kedelige og dræbende arbejde og giver den enkeltes kreativitet frit spil.

Virkeliggørelsen af disse ideer og tanker hænger snævert sammen med at lade små og i vid udstrækning selvforsynende enheder være det centrale i samfundsstrukturen.

Derfor går RU ind for en lokalsamfundspolitik. Vi ønsker samfundet opbygget af lokalsamfund, som skal indrettes af beboerne selv. Regler fastlagt fra oven skal være så få som muligt og må kun omfatte områder, som har helhedens interesse.

Vi tror ikke på, at de materielle værdier betyder særligt meget for mennesket. Det har da også tydeligt vist sig, at de sidste årtiers velstandsstigning ikke har givet menneskets tilværelse noget indhold. Dette hænger naturligvis sammen med samfunds- og produktionsstrukturen, som har udviklet sig ud fra helt andre interesser end hensynet til mennesket og økologien.

Strukturen må derfor ændres grundlæggende ved udviklingen af lokalsamfund. For at skabe større fællesskab og menneskelig forståelse må der udvikles et nyt arbejdsbegreb. Definitionen af, hvad der kan accepteres som et arbejde, må ændres. En ny arbejdsstruktur kan f.eks. opnås gennem oprettelse af produktionsfællesskaber, der bygger på den enkeltes engagement og indflydelse. Dette vil samtidig betyde en tiltrængt ophævelse af skellet mellem arbejde og fritid.

En vid udstrækning af selvforsyning indenfor hver enhed kan betyde, at det enkelte menneske kan overskue sin tilværelse og forstå, hvordan samfundsmekanismen fungerer. Dette er en forudsætning for menneskets medbestemmelse og for, at et direkte demokrati kan fungere. At alle inddrages reelt i beslutningsprocesserne må være et af lokalsamfundenes kendetegn.

For os har det ikke nogen værdi at have disse synspunkter, hvis vi ikke i vort arbejde kan stræbe hen mod realiseringen af dem.

Det er derfor vi har været dybt engageret i Christiania-sagen og i anti-a-kraft bevægelsen, fordi vi her har kunnet drage en direkte parallel til vor lokalsamfundspolitik.

Christiania er et eksempel på, hvordan et lokalsamfund kan fungere. Et samfund som ud fra menneskelige og økologiske aspekter har formået at fungere i midten af en storby og med et stort pres udefra. De store sociale problemer, som især er fremherskende i de store byer, er løst på en glimrende måde i Christiania, og det omkringliggende samfund kan lære meget heraf. Nedbrydningen af institutionaliseringen og det højt komplicerede pengeøkonomiske og industrialiserede samfund må og skal brede sig som ringe i vandet. Kun da kan der skabes et vedkommende samfund.

Også anti-a-kraft-bevægelsen er værd at ofre et par ord på. Vi har sammen med en meget stor del af folket samlet os til kamp mod atom-

kraften og for de vedvarende alternative energikilder, fordi vi ønsker en ressourcevenlig energiforsyning, der fungerer i små enheder, dvs. indenfor lokalsamfundet. En energiforsyning som bygger på en forståelig teknologi, som sikrer menneskets styring af udviklingen.

Det er blot nogle af de dele, som indgår i vor lokalsamfundspolitik. For at udbrede kendskabet til den og for at være med til at sætte bevægelse i gang med det sigte at ændre samfundsstrukturen til fordel for lokalsamfund, har RU her i efteråret planlagt en landsomfattende kampagne om alternative samfundsformer. Vi vil gennem debatoplæg, film, plancher m.v. søge at sætte en debat i gang blandt det danske folk om hvilket samfund det er, vi ønsker at leve i. Vi har et godt udgangspunkt for debatten.

Også på en række andre områder udbreder vi kendskabet til vore ideer om radikale lokalsamfund. Det gælder vor kursusvirksomhed, hvor vi sætter en række samfundsmæssige emner under debat. Endvidere gælder det vor bladvirksomhed, hvor vi søger at sætte idedebatten i relation til konkrete politiske handlinger. Endelig omfatter det vort internationale arbejde, hvor vi ligeledes har mulighed for at føre vores tanker frem.

Der er altså en nøje sammenhæng mellem vore ideer og vore konkrete handlinger. Uden denne sammenhæng vil vor berettigelse som politisk bevægelse være svært at se. Men netop fordi der skabes en højere enhed, hvor vi kan mærke folkelig opbakning og engagement, har vi kraft til at arbejde videre med at give politisk arbejde et nyt indhold, der peger hen mod et radikalt samfund.

Principprogramrevisionen i Det radikale Venstre har vi nøje fulgt og deltaget i, og det er vort håb, at debatten har sat en nytænkning i gang i partiet, og at resultatet vil vise, hvilken vej DrV befinder sig på. Vi håber, det bliver den, hvor arbejdet blandt folket prioriteres højere end det parlamentsfikserede folketingsarbejde, der har mistet enhver forbindelse til folket. Et arbejde, der sigter mod en ændring af samfundsstrukturen til lokalsamfund på radikale præmisser.

Så har vi noget at være fælles om!

Hanne-Marie Sieg Sørensen